בס"ד

מקור הברכה

חכמה ומוסר

עלון 670
דו שבועי

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - "**חכמה ומוסר**". פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת ויחי.

"שיעור באמונת חכמים"

מזעיקים את יוסף למיטת אביו החולה, על סף מלאת לו מאה וחמישים שנה. עיני אביו הגדול כבדות מזוקן. שואל הוא על נכדיו: "מי אלה?" במבט מגושם וקטנוני, כיצד היינו מפרשים את המעמד, איך היינו מבינים את השאלה? מוטב שלא לומר, מדוע נחטא בלשוננו! אבל הנה, כיצד הבינו חכמינו זכרונם לברכה את השאלה: "וירא ישראל את בני יוסף", ביקש לברכם ונסתלקה שכינה ממנו, לפי שעתידים ירבעם ואחאב לצאת מאפרים, ויהוא ובניו ממנשה.

"ויאמר, מי אלה", מהיכן יצאו אלו, שאינם ראויים לברכה?! ואגב, מדרש חז"ל הוא כידוע עומק הפשט. שכך נאמר: "וירא ישראל את בני יוסף", וידוע שהכתוב קוראו "ישראל" כאשר הוא במעלתו העליונה והגבוהה, כאשר אך לפני חמישה ושישה פסוקים קרוי הוא "יעקב"! ואף תשובת יוסף אינה, כמתבקש: "אבא, אלו נכדיך, מנשה ואפרים". אלא משיב הוא: "בני הם", ראויים לברכה כמוני, "ביקש יוסף רחמים, ונחה על יעקב רוח הקודש"! מכל מקום, למדנו כאן שיעור באמונת חכמים: כאשר צדיק מברך, צופה הוא לדורי דורות לראות האם ברכתו לא תזיק באיזה שהוא שלב, והאם לא תאמץ כוחם של רשעים בעוד דורות רבים! כשם שמצינו גם ההיפך, שכאשר אלישע הנביא המתיק את המים המרים ביריחו, ונערים ריקים ופוחזים רדפו אחריו והתקלסו בו - "ויפן אחריו, ויראם, ויקללם בשם ה', ותצאנה שתים דובים מן היער, ותבקענה מהם ארבעים ושני נערים". ואמרו רבותינו "ויראם, מה ראה? ראה שלא היתה בהם לחלוחית של מצוה, לא בם ולא בזרעם עד סוף כל הדורות"!

כך בכל הוראות רבותינו והדרכותיהם. שכך מקובלנו מרבותינו: הנותן עצה לרעהו, ומכל שכן לציבור, הרי אחד מן השלושה: או שהוא טיפש, או שהוא רשע, או שהוא צדיק... והסבירו: אם אינו רואה בבירור את כל הסיכונים ואפשרויות ההפסד והמכשול, הרי הוא טיפש. אם רואה הוא, ובשרירות לב נוטל על מצפונו את אפשרויות הסתבכותו של הזולת, ומכל שכן של הציבור - הרי הוא רשע. אלא אם כן צדיק הוא, רואה הכל, ויודע שלא תארע תקלה על ידו, ולא יגיע הפסד ונזק מחמתו!

וכיצד יכול הוא לדעתו אמרו רבותינו "אותה אורה שנברא בה העולם, אדם הראשון עמד והביט בה מסוף העולם ועד סופו. כיון שראה הקדוש ברוך הוא מעשי דור אנוש ודור המבול ודור הפלגה שהן מקולקלין, עמד וגנזו מהן. שנאמר "וימנע מרשעים אורם". ולמי גנזו, לצדיקים לעתיד לבוא. שנאמר "ואורח צדיקים כאור נוגה". ובזוהר הקדוש אמרו, שגנזו בתורה.

וכתב הרב "דגל מחנה אפרים", שחכמי התורה שבכל דור מוצאים אור גנוז זה בתורה ועל ידו רואים מסוף העולם ועד סופו, "כמו שראו עיני כמה מעשים אשר קצרה היריעה מהכיל, אשר הסתכלת ממש מסוף העולם ועד סופו על ידי אותו אור שנגנז בתורה"!

וכבר נשאל הרבי מסטמר בעל "ויואל משה" זצ"ל בדבר אותם יהודים שאינם ידועים כגדולי תורה (בלשון המעטה...) ומתיימרים לדעת עתידות ונסתרות. השיב בחכמתו: חז"ל סיפרו, שמלאך מלמד את העובר במעי אמו כל התורה כולה, ונר דלוק על ראשו (הרמח"ל פירש שהוא אור הנשמה, "נר ה' נשמת אדם") וצופה בו מראש העולם ועד סופו. כיון שמגיע זמנו להוולד, סוטרו המלאך על פיו ומשכחו כל מה שלמד. וכאן נשאלת השאלה: ומה עם כושר הראיה המופלאה מדוע לא הוסיפו שהמלאך מכבה את הנר שעל ידו צפה נסתרות? והתשובה, שאותו כח הוא תוצאת המאור הגנוז בתורה, ואם אין תורה - אין ראיית עתידות!

"אם ביקשת ליטול עצה, מן התורה הוי נוטל. וכן אמר דוד: כשהייתי מבקש ליטול עצה, בתורה הייתי מביט ונוטל עצה. שנאמרת בפיקודיך אשיחה, ואביטה אורחותיך".

לפיכך, אין אנו פונים אלא לדעת תורה אמיתית, שואלים עצה ומתברכים רק מפי גדולי תורה הזוכים לאור הגנוז בה! מהם נהנה עצה ותושיה וכל מי שנוטל עצה מן הזקנים אינו נכשל!

פרשת שמות.

"על מה עשה ה' ככה"

רבינו ה"חפץ חיים" זצ"ל שאל שאלה: מאתיים ועשר שנים היו ישראל במצרים. שיעבודם הלך וכבד, תחילתו בפה רך וסופו בעבודת פרך בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה. השליכו את ילדיהם ליאור, מיכמכום בחומה, שחטום לרחוץ בדמם. עד שפקע כח הסבל, נאנחו וזעקו, שיוועו והעתירו למרום, ונענו. הבורא יתברך שלח את משה בחירו לחזק לבם באותות שיעשה לפניהם ולבשרם על הגאולה. הלך והתייצב לפני פרעה ותבע לשלח את העם.

וכאן ארע דבר מוזר: לא זו בלבד שפרעה לא ניאות, לא זו בלבד שלא התרשם מדמותם ואישיותם של משה אבי הנביאים ואהרן קדוש ה', מהניסים שאפפו את בואם ומהאותות שהראו לפניו, אלא שהכביד את עול השעבוד, הורה שלא לתת תבן לעם - ובלא שתופחת מיכסת הלבנים! והעם נאנק, עיניו חשכו, שוטריו הוכו ומשה התמרמר. נשאלת השאלה: מדוע ועל מה, הלא לב מלכים ושרים ביד ה', כנאמר: "פלגי מים לב מלך ביד ה', אל כל אשר יחפוץ יטנו". מדוע איפשר ה' לפרעה להכביד כך את עול השיעבוד רגע לפני הגאולה?

והשיב: המדרש מספר, שמיכסת הלבנים שנדרשו בני ישראל לייצר היתה שיא התפוקה שיכולים היו להפיק. שכן בתחילה התבקשו להתנדב ליום אחד בלבד, ופרעה עצמו יצא לעבודה. עמלו בכל כוחם והתלהבותם, בשקידה ובשקיקה. והספק זה נדרש מהם להפיק מעתה ואילך בכפיה ורדיה. לשם כך נדרשה עבודה מאומצת, בלא הפוגה, שאם לא כן הוכו באכזריות ובניהם הושמו בחומה במקום הלבנים החסרות, רחמנא ליצלן.

עתה, כאשר נדרשו לקושש בעצמם קש לתבן לשימו בחימר, לא היה להם פנאי, הן כל שעה שישקיעו בחיפוש קש תגרע ממיכסתם! מה עשו? הרי לכל מצרי היו בהמות בית בחצרו, וקש ומספוא למאכלם. התדפקו איפוא על דלתות המצרים והתחננו: "הבו לנו מעט קש כדי שלא נוכה, ושלא ישקעו את בנינו בחומה! רחמו עלינו ועל ילדינו, מעט קש יציל חיים"!...

והמצרים, לב אבן להם. לעגו לתחינתם וגרשום מבתיהם בקלון ובבוז, אף במכות ונאצות. הכריחום לנדוד ולקושש קש. המיכסה לא

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

ויחי

* **מפטירין**: ויקרבו ימי מלכים א' ב'.

זמני הדלקת נרות שבת

חיפה : 14 : 4
תל אביב : 25 : 4
ירושלים : 09 : 4

יציאת השבת

חיפה : 26 : 5
תל אביב : 28 : 5
ירושלים : 26 : 5
ר"ת חיפה : 04 : 6
ר"ת תל אביב : 06 : 6
ר"ת ירושלים : 52 : 5

שמות

שבת מברכין

* **מפטירין**: דברי ירמיהו ירמיה א'.
* **והאשכנזים**: הבאים ישרש ישעיה כז.
* **תימנים ובבליים**: בן אדם הודע יחזקאל טז.
* אי"ה, ראש חודש 'שבט' יחול, בשבוע הבא, ביום חמישי.
* המולד: יום רביעי, שעה 17:35 וְ - 3 חלקים.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 20 : 4
תל אביב : 30 : 4
ירושלים : 15 : 4

יציאת השבת

חיפה : 31 : 5
תל אביב : 34 : 5
ירושלים : 31 : 5
ר"ת חיפה : 09 : 6
ר"ת תל אביב : 11 : 6
ר"ת ירושלים : 58 : 5

משל ונמשל...

"וגאלתי אתכם בזרוע נטויה" (שמות ו, ו).

בתוככי הגלות והחורבן מצוי שורש הגאולה.

תהליך בנייתו של בית שונה לחלוטין מתהליך הריסתו. כאשר בונים בית קודמת לכך עבודת תכנון גדולה: מודדים את המגרש, משרטטים תוכניות ומשקיעים זמן רב בפעולות שונות, עוד לפני שניגשים לעצם הבניה.

לעומת זאת כאשר עומדים להרוס בית אין צורך בתכניות, אין צורך בשרטוטים ואין צורך בעבודות הכנה. ניגשים להריסה עם כלים מתאימים ומתחילים בפועל בהריסה ללא כל מדידות.

במגילת איכה נאמר: "חשב ה' להשחית חומת בת ציון, נטה קו" (איכה ב, ח). להשחתת ירושלים ובית המקדש קדמה מחשבה והיה תכנון מראש. הקב"ה נטה קו", הוא מדד בצורה מדוייקת כיצד להרוס את הבית.

הדבר מורה לנו שלא היה זה מעשה הריסה גרידא, אלא ההריסה עצמה היא שלב בבנין העתידי של בית המקדש שיבנה לעתיד לבוא. וכך אומר הנביא: "כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה". באותה אש ששרפה את בית המקדש טמון הגרעין של אש הגאולה, האש של בית המקדש שירד באש מן השמים בזמן הגאולה השלימה. בתוככי החורבן הנורא נזרעו כבר זרעי מידת הרחמים: "שבטך ומשענתך המה ינחמוני" (תהלים כג, ד), גם השבט וגם המשענת מנחמים אותנו, כי שניהם הם שלבים במהלך העולם כולו הצועד לקראת גאולתו ושלימותו.

בבואנו להתאבל בימי בין המיצרים ובתשעה באב על חורבנו של בית המקדש, נזכור את דברי חז"ל שבתשעה באב נולד המשיח. עצם ההכרה האמיתית בחורבן מקרבת את גאולתנו ואת פדות נפשנו. המשיח נולד במקום ובזמן שבהם בוכים על החורבן, מרגישים בחסרונו ומתגעגעים לקירבת ה'.

שיעור מוסר מדי יום ע"י מורנו ראש - הישיבה והכולל.
בשעה: 18.40. **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 12.30 - 11.15 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה. הצבור הקדוש מוזמן.

* **בליל שבת** שיעור בשעה: 21.15 - 20.15. **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה.**

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות ציצית סימן **יח**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה). **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה.**

* **בשבת** בין השעות: 15.30 - 15.00 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 15.30 תפילת מנחה. **הצבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

עמוד התפילה...

* **אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
* **וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות-ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת ערבית מוצ"ש, מתקיים לימוד של **אבות ובנים** בבית מדרשנו, או גם אחר חצי שעה.
הצבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!!

המעונינים לתרום לאחת מסעודות הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה בסך - 200 ש"ח. **ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.**
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "**ויחי, - שמות**":

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	4:24:15	4:51:00	5:42:15
א	4:24:30	4:51:15	5:42:30
ב	4:24:30	4:51:30	5:42:30
ג	4:24:45	4:51:30	5:42:45
ד	4:25:00	4:51:45	5:42:45
ה	4:25:00	4:51:45	5:42:45
ו	4:25:15	4:52:00	5:42:45
ש	4:25:15	4:52:00	5:42:45
א	4:25:15	4:52:00	5:42:45
ב	4:25:15	4:52:00	5:42:45
ג	4:25:15	4:52:00	5:42:30
ד	4:25:15	4:52:00	5:42:30
ה	4:25:15	4:51:45	5:42:15
ו	4:25:15	4:51:45	5:42:00

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.
* שיעור הכנה מ: 21.00 - 20.30.

* ומהשעה: 22.00 - 21.00 שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת ביצה דף - כ.

שמירת הלשון

* מדי יום חמישי בערב בשעה: 21.45 אי"ה יתקיים שיעור מוסר בעניני **שמירת הלשון**.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 12.40.
ערבית ראשונה: 19.05.
22.00 :äéðù úéáøò

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וחורף בריא ושמח.

המעונינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעונינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר - 2598156 תזכו למצוות.

פרשת שמות. המשך.

לא הושלמה, והמכות ניתכו...

מעתה מובן מדוע עשה ה' כך - משום שביקש להמיט על פרעה ועל מצרים כולה מכות קשות ורעות. והיה המון העם רשאי לטעון: אם פרעה וקלגסיו עינו ורדו ביהודים, אנו מה חטאנו? על כן הקדים הבורא וסובב, שהמצרים כולם יתבקשו לסייע ולו במעט, לרחם ולתת קומץ קש. ומשאטמו לב ויד - הוכיחו ששלמים הם עם השעבוד, וראויים אף הם ללקות בכל עשר המכות!

נפלאים הדברים, תורת אמת. אבל התורה נצחית היא, ולקחיה נצחיים. ונשאלת השאלה: מה נוכל אנו להפיק מהם, מה נדרשים אנו ללמוד מהם. תשובה לכך קיבלנו בדברי "הרמב"ם ז"ל, בה הסביר את לקחי יציאת מצרים כמשל המתייחס לכל אדם: "ויש לך בני לדעת, כי פרעה מלך מצרים הוא יצר הרע באמת, המצרים הם משל לגוף האדם, עם ישראל לשכל ומשה רבינו לנשמה. וידעת, כי בני ישראל הם אשר שלט בהם פרעה הרשע ועבדוהו בעבודת פרך, אבל משה רבינו עליו השלום אין בינו וביניהם שום שייכות, ואין להם עליו כח ושליטה!"

כמה נפלאים הדברים! היצר הרע יכול לשעבד את השכל, ולהשתרר עליו. אבל אין לו כל שליטה על הנשמה הטהורה ועל היצר הטוב, ובסופו של דבר יבוא משה רבינו ויגאל את ישראל, יבוא היצר הטוב, תבוא הנשמה הטהורה, ויגאלו את השכל מעבדות היצר הרע!

ולאור דבריו, יואר כאן הענין באור יקרות. לכאורה, מתקיימת בנו התמודדות של היצר הרע עם היצר הטוב: משה רבינו מתעמת עם פרעה. והיצר הרע מולך על הגוף (פרעה, מלך מצרים) ומשעבד את השכל (במשל: את בני ישראל). זו, לכאורה, המשוואה.

ומסתבר שטעות בידינו. לא פרעה בלבד מתעמר בנו, לא רק היצר הרע משתדל להחטיאנו. גם עמו משתף איתו פעולה, גם הגוף עושה עימו יד אחת כדי להטות את השכל ולהעבידו עד כלות.

שב אדם מעבודת יומו ורוצה ללכת לשיעור תורה. היצר הרע מתנגד, וזה מובן. אך גם הגוף משדר שחפץ הוא מנוחה, ואין לו כח ללכת. אולי בשבוע הבא. אם רק נהיה כנים עם עצמנו, נראה עד כמה כוחות הגוף משתפים פעולה ברצון ובשמחה עם היצר הרע. ואנו צריכים להחלץ משניהם: "ויאמר יתרו, ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד **מצרים** ומיד **פרעה**, אשר הציל את העם מתחת יד מצרים היצר...

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: כד.

כשאדם לומד, אז יש תועלת, כי הוא צריך ללמוד. אבל כתוב, שאם לדוגמא אדם יושב ליד אחד שאין לו ילדים, ופתאום נכנס הילד שלו, הוא צריך להזהר לא לעשות לילד שלו כל מיני סימני 'געגועים', כי ע"י כך הוא מענה את החבר שלו.

ואותו הדבר גם לגבי 'עשיר ועני', אם העשיר רוצה לאכול משלו, אין עליו טענה של 'אונאה', זה דומה לדוגמא של אותו אחד שלומד דברים עמוקים, שמותר לו ללמוד, וכמו כן לגבי האכילה, למרות שלעני אין בשר.

אבל אם העשיר נכנס למכולת, ויש לו רשימה מסודרת מה לקנות, והוא יודע, שעד שהוא יגיע לקחת בשר העני כבר יספיק לצאת מהמכולת, ולכן העשיר מתחיל ישר עם הבשר, כדי שהעני ישמע: 'תביא לי חמש קילו בשר', או שהעשיר ניגש קודם למעדנים, כדי שהעני ירגיש, 'איפה אני ואיפה הוא', זו ודאי עולה גדולה.

אני לא אומר שהעשיר צריך לחכות עד שהעני יצא, רק ממילא, יש לו ברשימה גם דברים פשוטים, אז הוא יוכל לומר בינתיים, 'תן לי לחם, תן לי חלב...' וכך יעבור זמן עד שהעני יצא, וכשהעני גמר את הקניה ויצא, העשיר ממשיך 'תן לי בשר, תן לי מעדנים...'

אני לא יודע אם אפשר לחייב את האדם לנהוג כך, אבל כדי להיות בן אדם אני מאמין שצריך...

אם ח"ו לאדם מסוים יום לפני כן הי"ה 'גירושין' לבן שלו, וכשהחבר רואה אותו, מיד הוא מבשר לו: 'שמע, אתמול ב"ה סגרנו וורט לבן שלי'...

אם אחד קם מהשבעה על אשתו (אדם שהתאלמן לא עלינו), והחבר שהוא גם זקן, בא ומבשר לו: 'מגיע לי מזל טוב, ב"ה אתמול התחתנתי'. אני לא יודע על חיובים, אבל השאלה היא, האם לא צריכים להפעיל את המחשבה בזה, יש כאן איזו עדינות שצריכים להיתנהג בה, אי אפשר לזלזל בזה.

לכאורה, מה אדם יגיד: "חכה, קודם כל נגמור לעבוד על האונאה הרגילה..." התשובה היא, לא! אם תעבוד על העדינות של הדברים שדיברנו כאן, בפשטות, לא יהיה מקום לעוון של אונאה! כי האדם יעשה קל וחומר בעצמו, - אם כדי להגיד בשורה 'טובה' לחבר חשבתי עשר פעמים, כדי לא לפגוע בו, להגיד לו דברים שיכאיבו לו, על אחת כמה וכמה!

יש אנשים שלא מתנהגים בעדינות. **לדוגמא**, אדם בא למכולת, עם מוצר חלבי שהתאריך הסופי לאיכסונו עבר, יש אדם שבא ותוקע בחצוצרות וקול שופר: "מה זה?! עבר כבר שבוע על המוצר הזה, רק פתחנו אותו בבית ואי אפשר היה להריח...". מרוב הצעקות האלה הבעל מכולת מתמלא עוגמת נפש!...

ויש אדם, שבא למכולת, ולוקח את בעל המכולת הצידה, ואומר לו: "תראה, יצא תאריך כזה וכזה, האם אפשר להחליף את המוצר הזה?"

אחרי כן אותו אחד שצעק וכו', שואל, "למה בעל המכולת שונא אותי? מה עשיתי לו? אני בסה"כ קונה אצלו הרבה, וקונה רק ממנו, ואעפ"כ הוא שונא אותי שנאת מוות, אני לא מבין למה הוא שונא אותי כל כך?!" ומה התשובה? אין לך עדינות. אם היתה לך עדינות, והיית מתחשב, לא היית מגיע לשנאה הזאת, גם אם צריכים להעמיד את האדם על המקום, אבל בעדינות.

אומרים, שאם מוצאים תולעים במאכלים מסוימים, אדרבא, צריכים להחזיר, ולא לוותר, ע"י שמחזירים יש מודעות שיש תולעים, וע"י כך המשווק ישווק סחורה יותר טובה. אני יודע, שהיה מישהו שעשו איתו טעות קטנה מאוד, הוא שלח הודעה, הטעות היתה לטובתו, - הי"ה 'שקלי' בעודף, לדוגמא, הוא אמר: "לא בשבילי אני מודיע, אבל שידע שמרוב שהוא ממהר הוא עושה טעויות.

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד

מצא את המסתתר

לפרשת	ויחי
ללא פרסים	
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.	מצא מימרה מסתתרת .

ל	ח	ו	ג	מ	ש	כ	מ	ל
א	כ	מ	כ	ל	מ	מ	ח	נ
ר	ה	א	ד	מ	א	נ	ל	ב
ש	ש	י	א	כ	ל	ש	כ	ו
י	מ	ח	ו	ש	ת	ה	ר	א
ב	ו	ר	א	ה	ש	ח	פ	ר
ק	ט	ו	ב	ח	מ	ר	מ	צ
ע	ח	ב	כ	ל	י	ש	נ	ה
י	פ	ח	ע	מ	ל	ו	ו	ו
מ	ל	ר	מ	ת	ת	ח	ע	ל
ח	ל	ב	א	ל	ה	י	מ	ד
ר	ת	י	ה	י	א	מ	ש	ת
ו	י	פ	נ	ע	נ	כ	ז	ה
כ	ח	ס	ז	ו	ל	מ	ר	ח
ב	ל	ו	מ	ל	ח	א	ע	ל
ח	ל	י	ח	מ	ה	ח	כ	מ

לוז	כנען	יעקב
שמעון	יוסף	שמאל
שכל	מפרך	זרעך
אפרים	עולם	פללתי
ראובן	הולדת	ישראל
בחרבי	מנשה	כן
ארצה	בכור	הראה

האם מצאת את המשפט:

קהלת פרק ג

מאת :וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא

בס"ד

קח פסק זמן...

מעוניין בהפוגה לשעות:

הבוקר/ צהרים/ערב ?

או שבת איפוח?

בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.

בנשיאות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה.

לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל' : 7124735 - 052 .

* שבתות האירוח מיועדות רק לרווקים.

בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.

בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכנ"ס "נצר יעקב" ברח' ט'רניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.

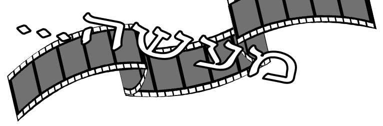

זרע של קיימא

בנו של אחד מעשירי קהילת קזבלנקה לא זכה שנים רבות לאחר נישואיו להפקד בזרע של קיימא. הון עתק השקיע אביו כדי שבנו יפקד אך לשווא, טובי הרופאים נואשו מהסיכוי לסייע לבן.

יהודי מבני עירו של רבינו יעץ לבני משפחת העשיר, בעירנו מתגורר צדיק פועל ישועות, הלוא הוא רבי יוסף אוחיון, רק הוא יוכל להושיע את בנכם.

לא איחרו בני המשפחה, ומיד שמו את פניהם לעירו של רבי יוסף לחלות את פניו, פנה רבי יוסף והציע לבן הגביר לשהות בביתו ארבעים יום. באותם ארבעים יום עשה רבינו מה שעשה, על ידי תיקונים ומאכלים מיוחדים שהאכיל את אותו בן הגביר. ולבסוף ביקש ממנו רבינו שיואיל להביט בתוך כוס מים שעליהם היה שמן, בן הגביר השיב מה שראה. אז פנה אליו רבינו ואמר לו: "דע לך כי שונאך כישפוך, אך אל דאגה אני בעזרת השם יתברך אבטל את כח הכישוף".

כעת חיה ובן נולד לאותו בן גביר, נס זה התפרסם ברבים, ושם שמים נתגדל ונתקדש ברבים. כאות הכרת טובה שיגר אותו עשיר לרבינו סכום כסף עתק, את כל הממון פיזר רבי יוסף לנזקקים רבים זכר צדיק לברכה.

עור של נחש

עוד מספרים בני המשפחה, מרת כהן, נהגה לסייע בנקיון בית הצדיק, היא היתה מפלת נפלים, פעם אחר פעם ולא עלה הריונה יפה, עד שכשל כח סבלה.

תינתה את צערה בפני רבי יוסף, הצטער הצדיק צער רב ואמר "מדוע פנית אלי רק עכשיו" והוסיף: "הביאי לי עור של נחש".

לאחר שנתמלאה בקשתו, כתב רבינו על עור הנחש מה שכתב "את עור הנחש קשרי על צווארך", הורה לגב' כהן, "במשך תשעת חודשי עיבוריך, ובעזרת השם יתברך הכל יעבור בשלום". כאשר גזר הצדיק כך היה, האשה זכתה ללדת בן זכר לתורתו ועבודתו יתברך.

א. בירך על מאכל ולפני שטעם נתברר שאסור לאכלו

מ"ב סק"כ: ומ"מ דעת כמה ראשונים דעיקר האיסור הוא מדרבנן כיון שהוא מזכירו בברכה דרך שבח והודאה. ולכן אדם אשר בירך על מאכל מסוים, ולפני שטעם נתעורר לו חשש בכשרותו של המאכל, באופן שלחשש יש מקור בפוסקים, אינו מחויב להכניס עצמו לחשש איסור ויאמר בשכמל"ו ולא יחשוש על ברכה לבטלה, כיון שאמר הברכה דרך שבח והודאה ובשעת הברכה היתה כוונתו רצויה לאכול מהמאכל אשר לפניו, וכל שכן אם לפניו מאכל אסור ממש, אפילו איסורו רק מדרבנן שאין לו לטעום כלום, ואף לא תועיל לו הטעימה דהא על איסורים לא תיקנו ברכה ואפילו על איסורים דרבנן.

ואם בירך על מאכל או משקה של חלב ונזכר שהוא תוך ששה שעות לאכילת בשר, אזי אם כבר עברה לכל הפחות שעה מאכילת הבשר ואין לו בשר בין השיניים יטעום מעט כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה

ובכל אלו אם לא היה דעתו על מאכל אחר שברכתו דומה, לא יועיל אם יקח תיכף ומיד אותו מאכל ויאכל, ואדרבה מקלקל בזה שאוכל בלא ברכה, כי ברכה לא חלה אלא על מאכל שבידו או שדעתו עליו.

ב. הזכרת ש"ש בתפלות שונות ופרטיות, דרך שאילת שלום, ודרך נגינה וזמרה

שם: מצות עשה דאת ה' אלהיך תירא וכו' כדאיתא בתמורה (ד' א) מכלל היראה שלא להזכיר שמו הגדול כי אם בדרך שבח והודאה מה שמחויב אבל לא לבטלה. הלשון 'מה שמחויב' לאו דווקא הוא, כי רשאי אדם להזכיר שם שמים בטופסי בקשות ותפילות אשר נתקנו ע"י גדולי וצדיקי הדורות ואף בבקשות ותפילות פרטיות אשר אדם פונה בהם מלבו אל אביו שבשמים דרך בקשה ותפילה או הודיה רשאי להזכיר שם שמים, ובלבד שלא יאמר בנוסח טופס ברכה וכגון 'ברוך אתה ה' שומע תפילה' וכדו'.

וכמו כן מותר מדינא לענות לשואלים בשלומו 'תודה לאל' או בלשון לע"ז 'דאנ"ק גא"ט' וכיוצא בזה, כיון שמזכיר שם שמים דרך שבח והודאה.

אמנם אף שכאמור אין איסור מדינא בכל האמור, מנהג יראי שמים ובעלי תורה חסידים ואנשי מעשה כפשטות לשון המשנ"ב 'שלא להזכיר שמו הגדול (בכל ז' הכינויים הנ"ל אות י"ב) כי אם בדרך שבח והודאה מה שמחויב' ונמנעים מלהזכיר שם שמים בתפלות והודאות פרטיות וכתשובה לשאילת שלום.

ולהזכיר שם שמים למשוררים ובעלי נגינה וכדו' דרך נגינתם, יש לימנע ואפילו אם מזמרים פסוקים שלמים, כי הרבה פעמים מעיקר הדין אסור בהחלט כל שאינו מוציא שם שמים באימה ויראה אלא דרך שירה או שחוק בעלמא ואפילו מוציאו אגב פסוק שלם, והרי הם בכלל החרם והנידוי שאמרו חז"ל על המוציא שם שמים לבטלה, ורק בזמירות ופיוטים אשר נתקנו ע"י קדמונים ונאמרים בסעודות שבת ויו"ט ובשאר סעודות מצוה דרך כבוד ויראה נוהגים להזכיר שם שמים.

שם: בין לרמב"ם ובין לשארי פוסקים אם נסתפק לו על איזה ברכה אם בירך וכו' אם הוא דרבנן לא יחזור ויברך ומשמע מכמה אחרונים דאיסור יש בדבר וכו' ואפילו יש ספק ספיקא להצריך ברכה וכו' ספיקו להקל. עיין בכל ענין זה דספק ברכות להקל, והעצות לכך לעיל סי' ר"ט.

ג. מאכלים שנפטרים בברכה אחת, לכוין (בברכה ראשונה או אחרונה) לפטור רק מין מסוים או כמות מסוימת. שעה"צ סקי"ח: והוא הדין אם יש לפניו שני דברים שיכול לפטרם בברכה אחת והוא מברך על כל אחת. ומשמע מדבריו שמחשבתו שחשב לפטור כל אחד בברכה מיוחדת מועילה....

המשך יובא בשבוע הבא אי"ה.